

HENRICI SEPTIMELLENSIS

ELEGIA

DE DIVERSITATE FORTUNÆ

ET

PHILOSOPHIÆ CONSOLATIONE.

LIBER PRIMUS.

Quomodo sola sedet probitas? Olet, et ingemit A [aleph (21)].
 Facta velut vidda, quæ prius uxor erat.
 Cui de te, fortuna, querar? cui? Nescio. Quare
 Pertida me cogis turpia probra pati?
 5 Gentibus opprobrium sum, crebraque fabula
 [vulg.].
 Dedece agnoscit tota platea meum.
 Me digito monstrant. Subsannant dentibus om-
 [nes].
 Ut monstrum monstror dedecorosus ego.
 Mordeor opprobriis. De me mala cantica cantat
 10 Vulgus, et horrendus sum sibi (22) psalmus
 [ego].
 Fama per antiphrasin cantat, multemque ca-
 [chiunum] B
 De me ludificans impia turba noved.
 Concudit a tergo mihi multa ciconia rostrum.
 Hic aures asini flingit, et ille canem.
 15 Turba molendini; grex furni; concio templi,
 In mea secundis vocibus acta sonant.
 Si me commendat Naso; si musa Maronis;
 Si tuba Lucani, vix bona fama foret.
 Quem semel horrendis maculis infamia nigrat
 20 Ad bene tergendum multa laborat aqua.
 Fata Neronizant (23) in me. Mihi triste prophete-
 [tant]
 Astra poli. Mihi dat tristia signa polus.
 O dolor! o pudor! o gravitas! o tristia fata!
 Sum miser et nulli sum miserendus ego. C
 25 O bona prosperitas, ubi nunc es? Nunc nea ver-
 [sa est]
 In luctum cithara. Fit lacrymosa lyra.
 O mala dulcedo, subito quæ sumpta venenas,
 Quæ nunc compensas meliora felle gravi.
 O felix, qui non est usus prosperitate,

Nam venit ex soia prosperitate dolor.
 Non sine felle suo dulcet fortuna, nec albet
 Absque nigredine. Nec mons sine valle fuit
 Cui multum mellis, multum dedit ipsa venenii.
 Mel vomuit primum felleus ipse sapor.
 35 Ut gravius cadit hic, quem format forma gi-
 [gantis],
 Quam manus, cujus parvula forma sedet;
 Ut plumbum gravius pluma, paleaque lapillus:
 Sic gravius cadit hic qui bona multa tulit.
 Hinc ego, qui fueram satur omni prosperitate.
 40 Hoc verum fateor omnibus esse modis.
 Numinis ambiguos vultus (24) dependo. No-
 [vercam]
 Sentio fortunam, quæ modo mater erat.
 Sum miser, et miseri nullus miserans miseretur.
 In pejus veniunt omnia fata mihi.
 45 Temperat assidue pro me fortuna venenum,
 Quo sitit (25) illa caput mortificare meum.
 Nil agit infelix, perii. Nequit ergo noere
 Amplius. Exstincto vulnera nulla nocent
 Ille quid agam? quid agam? Plorabo. Sufficit
 [istud?]
 50 Non: Quia fata milii deteriora parant.
 Quid tibi, magne, tuli? Quid? Jupiter? Unde
 [nocendi]
 Ista sitis? Coelo fulmina nulla tolli.
 Nec petii thalamos Junonis, nec volui. Nec
 Sæva giganteis fratribus arma dedi.
 55 Cur mihi, sæve, noces? cur? cur? dic, nescio.
 [Nescis]
 Ergo quid innocuo, Jupiter alle, noces?
 Hic nimis insanum redolet. Caret et Salomo-
 [ne (26),
 Qui nocet innocuo, qui que nocere cupit.
 Nam nimis iratus, nimis ille superbus, et uitor,

(21) Aleph est prima littera sono suo gementem referens.
 (22) Pro ipsi. Frequens scilicet in scriptoribus mediis ævi usus est pronominis reciproci.
 (23) Crudeliter insurgunt.
 (24) Fortunæ bini sunt vultus, prosper et adversus.
 (25) Desiderat.
 (26) Salomon pro sapientia.

60 Qui ferit insolentem, crimen dante locum.
Quid me persequeris? O quam victoria par-
[va (27)
Est : miserum multis lacerare posse malis!
Desine. Quid mirum, Davum (28) si vincat
[Achilles
Et si Tersitem conterat Hector equo.
65 Nam quoties miserum probus expugnare laborat
Se misero similem nititur esse probus.
Ad lacrymas redeo, quarum mihi copia, qua-
rum
Excursus salis potibus ora rigant.
Est cibus anxietas; lacrymæ sunt pocula; poena
70 Panis; vina dolor; est mihi vita mori.
Quod patior pallor loquitur, maciesque figurat,
Indicat exsanguis turpiter alba cutis.
Nam facies habitum mentis studiumque fatetur,
Mensque quod intus agit nuntiat illa foris,
75 Internique status liber est, et pagina, vultus.
Exterior macies intus amara legit (29).
Heu miser, heu cæcus, heu demens! Semina
[mundi
Irratos animos in mea fata trahunt.
Est mihi terra nocens, ignis gravis, unda no-
[civa.
80 Aer tristitia perfidiore nocet.
Sic mihi septenis nocet impia turba planetis.
Quilibet in nostra morte planeta surit.
Saturnus falcem, fulmen fert Jupiter, arma
Mars, sol servorem, dira venena Venus,
85 Mercurius virgam, rapidas fert luna sagittas.
Septem septena concitat arma cohors;
Quo fugiam? vel quid faciam? Mors undique
[claudit,
Ne fugiam, cunctas imperiosa vias.
Væ mihi! væ misero!, væ prosperitate carenti!
90 Væ cui scire datur, quidquid in orbe nocet!
Ex quo prima parens vetito (30) jejunia fregit,
Nullus in hoc misero tam miser orbe fuit.
Nec Tityus (31) lacerus (32), refugis nec Tan-
[talus undis,
Nec male qui rexit lora paterna puer (33).
95 Orbatus Niohes; Job vermes; sibila (34) Cadmi;
Hæc collecta (35) mibi prosperitate vigent.
Ergo quis infelix patitur pejora? Quis ille
Tristanus (36), qui ne tristia plura tulit.

(27) Ms. Helmstad. prara.

(28) Ms. II. Darium. Darius dicitur suis in bello Trojano nullius reputationis quia ad pugnandum non valuit, et Achilles fortis et magna reputationis. Ita Glossa ms. cod. Helmst.

(29) Ostendit.

(30) Pomo.

(31) Tityus, filius Jovis ex Elura, ab Apolline sagittis confectus, cuius cor vultures et apud inferos depascere non desistunt.

(32) Laceratus.

(33) Phæton.

(34) Serpentes.

(35) Ms. Helmst. collata i. e. comparata.

(36) Tristianus fuit quidam miles, qui multa

A Obruor oceano, ævisque reverberor undis.
100 Nesciat hinc redditum mersa carina suum.
Decidit in cautes incauta carina. Procellas
Sustinet innumeratas invidiosa ratis.
Me si tanta pati natura volebat amara,
Ponere debuerat perfidiore (37) loco.
105 Aut gelida Scythia nivium (38), vel solis in ortu,
Aut ubi soligeris occidit (39) ardor equis.
Aut ubi perfidior quadrangulus orbis habetur,
Vel quo perpetuum torrida zona calet,
Aut aliquo pejore loco, qui gente vacaret,
110 Quo minus opprobrii cognita fama foret.
Dulcissim est miseris aliena vivere terra,
Quam propria male, qua singula probra pa-
tent.,
B Malo meum sciri longinquis dedecus Indis,
Quam quos vicinos efficit ipse locus.
115 Illic inter notos socios miser, inter amicos,
Quod nugor, querula fertilitate premor.
Omnibus invideo melioribus. Invida semper
Mens tantum rodi pro meliore solet.
Quod sub sole-vigent, fateor tot me meliores,
120 Siu licet Arturus (40), qualis habebor ero.
Omnibus invideo, nullus mihi. Mens dolet hinc,
[quod
Reciproca caret hic transitione dolor.
Nam caret invidia miser, imo miserrimus ille
Qui nimis omnimoda prosperitate caret.
125 Quid sim? quid fuerim? cujas? ubi? quis ve-
[cer? unde
Natus? homo vel humus? nescio montis inops.
Me domini, socii, noti, quod magis est, et
[amici
Proh! scelus, in medio deseruere mari.
Dum zephyrus flabat, multis sociabar amicis:
130 Nunc omnes aquilo turbine flante fugat.
Ut philomela canens frondes sonitumque cano-
[rum,
Et nemus et silvas frigore tacta fugit.
Sic hiemis casus horrendaque nubila vitans
Omnis in adversis rebus amicus abest.
135 Delicias veris sequitur, sed tempora brumæ
Deserit, abierto remige falsus amer.
Vultur edax, corvusque niger, præsagaque (41)
[cornix,
Ventris ad ingluviem semper adesse parant.

mala sustinuit. Ita Glossa ms. cod. Helmst. ad b. l.

(37) Pejore.

(38) Scythia terra nivium.

(39) Ms. Helmst. concidit.

(40) Ad hæc Glossa ms. codicis Helmstadiensis: Arturus dicitur suis Britannia multum probus et honorandus, qui iniens certamen cum quadam bellua perdidit milites suos, tandem interfecit eamdem belluam, nec tamen domi revertebatur, etiam postquam fuit mortuus, unde adhuc a Britannis exspectatur ut veniat. Vult ergo Hinnius quod si esset filius Arturi, tunc esset satis respectus.

(41) Astuta.

- Leccatrix (42) mel; musca, lupusque cadavera ; A
 [sic nunc (43)].
- 140 Prædam, non homines, pensaret ista sequi.
 Vilis amicitiae species, quam (44) qualibet aura
 Quam variis variat fluctibus orba (45) dea.
 Si tales olim Eurialus Niuesque fuisseint,
 Non durasset eis ille perennis amor,
- 145 Verus amor miserum non dreditur amicum :
 Vera fides tantum nescit amæna sequi.
 Participat flores, et grandem grandinis iram
 In concussa fero turbine vera fides.
 Taliter uanimes loquitur scriptura sodales,
- 150 Quos strinxit vero vimine verus amor.
 Prævalet hoe solo mala sors, quod monstrat
 [amicos.]
 Qui bene qui male sit monstrat, utramque B
 [fudem].
- Ut fornax aurum, mare navem, mucro catenas;
 Sic gravior corda casus amica probat.
- 155 Nam cithis sociis sociabitur unica Phœnix,
 Atque lupi cithis pace fruentur ovis.
 Et prius Arturus veniet' vetus ille Britan-
 [nus (46),
- Quam ferat adversis falshus amicus opem.
 Job collata meis angustia vincitur, inde
- 160 Quod conjux fuit, et ternus amicus ei.
 Ast ego desertus non illam cerno, nec illos.
 Me præter nihilum constat habere nihil.
 Si Codrus foret hic, essem nunc codrior illo :
- Nam nihil hic habuit. Ast ego plura nihil.
- 165 Tot mea sunt, quod non sine me regina jaceret;
 Si foret hoc verum pauper ubique facet.
 Temporibus cunctis jejonus prosperitatis
 Morte minante nimis, asperiora gemo.
 Ver dedit indicium ; mala sed mihi contulit
 [æstas ;
- 170 Nutrit et autumnus; frigida pascit hiems.
 Nocte dieque malum me scyphis potat amarum,
 Ut vigeant in me gaudia nulla mei.
 Luce queror, lacrymas fundo, suspiria ructo,
 Scindo genas, plango pectora, rumpo comas.
- 175 Colloquium turbæ tamen est solatia lice,
 Et minuit pueras lectio crebra meas.
 Nocturna longe minor est angustia lucis,
 Quæ mea non minimo corda dolore ligat.
 Nocte furiis nimium furor impius in
- [me (47),
- 180 Qui mea majori vulnere corda vorat.
 Nocte gemo, gemino gemitus, cumulusque do-
 [torum
 Crescit, corque coquit crebra gehenna meum.

(42) Apis.

(43) Ms. Helmst. *Leccatrix quarit mel musca lu-*
pusque cadaver.

(44) Interjectio.

(45) Cæca fortuna.

(46) Ms. Helmst. *Britannis.*(47) Ms. H. *imo*(48) Ms. H. *lacera.*

- Væ mihi, sermo meus, mea fabula crebra do-
 [lenti,
 Dum tali mecum voce dolenda loquor.
- 185 Sævit, et innumeris cor lanceal (48) ira sagittis,
 Pœnarumque fero turbine turba surit.
 Volvot et evolvor, lectus bene mollis acutis
 Urticat spinis tristia membra meis.
 Nunc nimis est alium, nimium nunc decidit un-
 [quam
- 190 Pulvinar, medium nescit habere modum.
 Nunc caput inclino, nunc elevo, parte sinistra
 Nunc ruo, nunc dextra; nunc cado, nuncque
 [levor,
 Nunc hac, nunc illæ, nunc sursum, nunc rotor
 [infra.
- Et modo volvo caput, qua mihi parte pedes.
- 195 Non ita stare queo, surgo, lectumque revollo.
 Sic modo volvo pedes qua mihi parte caput.
 Non sic esse (49) queo, propero, maledico clien-
 [tem
- Quod male cum lecto me facit esse meo.
 Vocibus iratis insontem clamo ministrum :
- 200 Huc miser Hugo veni! huc maledicte veni!
 Quid facis, Hugo? jaces? Lectus meus iste quid
 [hoc est,
 Quod male quotidie sternitur? unde locus (50)?
 Tunc ipsu[m] celaphis et pugnis verbero di-
 [ris (51),
 Et sic quod patior verbere vendo malum.
- C 205 Velvit et evolvit, plumasque reverberat ulnis,
 Et modo quo uerat vindicat acta puer
 Tunc iterum jaceo. Dormire puto. Nihil est
 [quod
- Uno momento firmiter esse queam.
 Sic solet arboreas liores evellere (52) frondes;
- 210 Sic rota mortales, sic aqua sæva rotam.
 Nunc calor ignitus, nunc frigus membræ gelati-
 [um;
 Nunc hostiliis eis sudor aquosus habet.
 Tunc gemo. Tunc oculi lacrymas sua pocula po-
 [tant.
- Imo vomunt gemino fonte rigante genas,
- D 215 Si sopor irrepit, quod rarum, somnia ludunt
 Multimodis animos motibus ægra meos,
 Mergor in Oceano, tenuem taxillor (53) ad assem.
 Armatos video currere æpe deos.
- Flumina parva flunt, aret mare, corruit athlas.
- 220 Et geminas fortes (54) concurrit orbis ales
 Sum velut implumis, quem rodit in ilice cad-
 [mus (55),
 Quæ diro matrem carmine clamat avis

(49) Ms. H. *ita stare.*

(50) Causa, ratio.

(51) Ms. Helmst. *duris.*(52) Ms. H. *evolvere.*

(53) Taxor, zætimor.

(54) Ms. Helmst. *fortis.*

(55) Serpens.

Sum velut esuriens, qui somniant aurea tecta, A
Usus et vestes pauper habere suis.
225 Sum velut exspectans properantem rusticus
[amnem,
Qui cupit excursis pergere siccus aquis (56).
Sum velut elusus quem delinet alæ lusor,
Qui cum perdiderit perdere plura parat.
Sum velut insanus, qui cum plus læditur, hoc
[plus
230 Fustibus et jactu liberiore surit.
Ah! nimis infelix, qui sustinet innumeranda,
Qui patitur humeris omnia (57) plura suis.
Tot mala, tot poenas patior, quod si quis arenam
Conferat in numero, cedat arena meis.
235 Pagina sit cœlum, sint frondes scriba, sit unda
Incaustum, mala non nostra referre queant. B
Tam gravibus lædor, quod non pejora timesco,

Qui summe miser est prius nequit esse miser.
Sit maledicta dies, in qua concepit, et in qua
240 Me mater peperit, sit maledicta diés;
Sit maledicta dies, qua suxi pectus, et in qua
In cunis vagii sit maledicta dies.
Sit maledicta dies vitæ de ventre sepulcro
Me transmutasset o Deus illa dies.
245 Cum dabant ubera mater, ne mala tanta vide-
[rem
Debuerat jugulis præsecuisse caput.
Mortua nam melius abscondere membra sepul-
[cro,
Quam vivendo pati deteriora (58) nec
Omnia conjurant in me, Pater alme, misertus
250 Succurras misero, spes mea, summe pater.
Omnia conjurant in me, tu Kyrieleison,
Succurras misero, summe Creator, ymas (59).

LIBER SECUNDUS.

Finitur primus liber incipit hicque secundus.
Plange miser. Palmas, Henrice miserrimo,
[plange.
Et caput, et dura pectora, plange miser.
Me sic privignum Rannusia (60) dira neverca
Ardet in horrendis perpetuare malis.
5 Est fortuna mihi serpente Neronior (61) omni.
Nam serpens fugit. At sæpius illa fugat.
Quando mihi tribuet sors prospera prosperita-
[tem? C
Non hodie, nec cras, quod puto, forsitan
[beri (62)
Cum me blandifero respexerit alea vultu,
10 Arne (63), retro properas (64) fonte recurrit tuo.
Quam male fructificat, quæ nunquam floruit
[arbor.
Spes quoque messis abest, cum male germin
[obit.
O pudor! o timor! o dolor! o mala lædia vitæ!
O comes assiduus, plusque furore furor!
15 Quid faciam? Vos hoc mea dicite turba malorum;
Nam vos auxilium consiliumque meum.
O Deus! o quare subito fortuna rotatu
Cuncta molendinat (65) mobiliore rota?
Sors mala, sors pejor, sors pessima, sorsque
[maligna
20 Facturam (66) turpi proteat (67) arte suam.

O pater! hanc animam, misera quam carne
[recludis,
Hanc lacrymis plenam suscipe, redile polo
Alme parens, animam, quam poenæ turma fla-
[gelat,
Suscipe, quam Stygiis occat Erinnis equis.
25 Quam ferit Aleクト, quam Thesiphoneque fatigat,
Cui fortuna nocet, quamve Megæra ferit.
Ergo pium pietas te reddat ut impia cesseret
Aleクト, miserum quæ lacerare cupit.
Tu quoque vesani promptissima causa doloris
30 Ausculta, et sceleris, perfida, siste rotam.
Verberibus præceps diris fortuna quid hoc est,
Quod caput affligis insidiosa meum?
Quo rapis, o fera! me? Cræsum facis impia
Codrum,
Nestora (68) Tersitem (69), turpius ausa
[necas.
35 Nunquid ego Scarioth (70)? Nunquid sum Pon-
[tius? unde
Tam graviter merui tanta flagella pati?
Stulta quid insanis? caput hoc, caput hoc quid
[acerbas (71)?
Pone modum sceleri, perfida? pone modum.
Deficiunt alii? Me solum sola fatigas.
40 Sed videoas quid agas, ultio'raro perit.
Prospice ne tua te poenarum turba sagittet:

(56) Rusticus aliquis veniens ad magnum fluvium exspectare volebat donec defluente amne sicco pede transire posset.

(57) Ms. H. *crimina.*

(58) Ms. H. *deteriore.*

(59) Quid ymas sibi velit non appetet. Deest integrum distichon in codice Guelpheryanno, nec puto Henrici esse. Stylus non solum repugnat, sed etiam numerus versuum quorum 250, quemque librum absolvunt.

(60) Fortuna.

(61) Sævior.

(62) Ironia.

(63) Arnus est fluvius iuxta Florentiam curvis ambagibus defluens.

(64) Ms. Helmst. *properans.*

(65) Volvit.

(66) Creaturam.

(67) Mutat.

(68) Ms. Helmst. *Nestore.*

(69) Ex prudente reddis me stultum.

(70) Judas.

(71) Ms. H. *Stulta quid insanis, caput hoc quid poenæ acerbas.*

Nam ferit auctorem (72) saepe sagitta suum. A
Heu quid agis? quid agis? quid me, quid perfida
[perdis?]
Pone modum sceleri, perfida. Pone modum.
Dic mihi quid feci. Responde, lingua dolosa.
45 Responde per eum, qui super astra sedet.
Si nobis vesana tui si copia detur,
Dilacerata feris turpiter esca fores.
Quis furor? Unde furoris? Quid me furiosa la
[cessis?
50 Pone modum sceleri, perfida! pone modum.
Talibus orba suas dictis dea præbuit aures.
Hæc alt, et sceleris circinat (73) ipsa rotam:
Quid mea mordaci facetas vaga fata, Camæna?
Quem fore plus misero plusque dolent (74)
[dedit.
55 Nonne meo mundi clauduntur regna pugillo?
Nonne meum regnum clinata cuncta tre
[munt (75)?
Græcus et Hebræus; et Barbarus, atque La
[tinus:
Me timet, exorat, me veneratur, amat.
Nonne potestates mundi, mundique minores,
60 Imperio cogo subdere colla meo?
Nuper Alemannus (76) Siculam delatus in oram
Ludendo (77) Fericam (78) perdidit ipsæ suam.
Perdidit hic equites, rochos (79), peditesque
[bovesque (80).
Perdidit et calphos; vix bene tutus abiit.
Meque Saladinus (81), nimium vexilla salutis C
65 Expugnans, hostem sentiel (82) esse suam (83).
Quid veteres referam, quorum fert fama ru
[inan?
Mater Pompeio, deinde noverea fui.
Verba sic Dario, post verbera; mellea Cyro,
70 Fellea post, nutrix ingeniosa dedi.
Tu quem fama silet, quam noscit dedecus, iram
Opprobriis laceras opprobriose meam.
Quidve inimas (84) agitis? Reus est pro crimine
[fæse
Majestatis, et hoc tota propago luet.
Prosperc quid facias, nondum perit omne ve
[neum.
75 Et mea vis nondum desinit esse mea.
Quæ pejora potes, meretrix fortuna, noverca
Pessima, Medea dirior, hydra ferox?
Ad nihilum veni (85). Restans nunc (86) spiri
[tus ossa

(72) Ms. H. auctorem.

(73) Volvit.

(74) Magis quam doles.

(75) Timent.

(76) Henricus VI, Friderici I imperatoris filius; A. 1191 infelicem in Apuliam expeditionem suscepit aduersus Tancrem Siciliæ usurpatorem.

(77) Pugnando.

(78) Ms. H. Pherisam. Denotat uxorem Henrici Constantiam, quam Tancredus cepit.

(79) Vocabulum ex terminis technicis ludi scacchici, innuitque hic loci procul dubio duces belli.

80 Non habet, in quo nil hæc tua probra valent.
Morte nocere putas? Foret hæc mihi causa sa
[lutis.
Dupliciter mors est, morte carere mihi.
Quam latet, quamcumque Deus donaverit
[horam,
Suscipiam. Post hanc sterlus in ore tuo.
85 Quid toties varias summis furiosa figuræ?
Nunc alacris rides, nunc lacrymosa gemis.
Aurea nunc, nunc sordida, nunc nigra, nunc
[rubicunda:
Florida nunc, nunc es sordida facta luto.
Proteus esve, vagusque. Movet tua viscera ven
[tus.
B 90 Vel tua diabolus viscera crebra movet.
Semper es inconstans, vaga, mobilis, aspera,
[cæca,
Instabilis, levior, perfida, surda, fera.
Tunc ea subridens: O quanto pulvere noctis
Humanæ mentis lumina cæca latent (87).
95 Nunquid obaudisti; sermones ponderet unus,
Quisque (88) tuos sapiens, cogite ante lo
[qui (89)
Legibus indictis utor. Si legibus: Ergo
Justis. Si justis: jure. Fit ergo bene.
Nonne sua licito sic quilibet uititur arte.
100 Quod sibi sors dederit uititur omnis homo.
Miles equis, piscator aquis, et clericus hymnis:
Nauta fretis, pugiles marte, poeta metris.
Rusticus asper arat, numerat mercator avarus,
Virgo legit flores, stultus amator amat.
105 Ast ego, quæ dea sum, quæ nulla potentior orbe.
Quem ligat Oceani circulus orbe suo.
Nonne meam licite, stultissime, prosecuar
[artem?
Sic opus est, ut te præcipitando rotem.
Ergo vide quid agas. Sapiens deliberat ante
110 Quam faciat. Sic tu præmeditare, miser.
Ali genus humanum mea quantis asperat acta.
Morsibus, atque meum dentibus occat opus.
Si sibi (90) divitias digitis porrexero laxis
Laudibus extollar imperialis ego.
115 Tunc ego, summa parens, et tunc regina ve
[renda.
Tunc dea summa; deo præferor ipsa Jovi.
Sed si forte meam retinentem clausero dextram,
Morsibus et stimulis mordeor ipsa feris.

(80) Ms. Guelpherb. minores.

(81) Saladinus A. 1187. Hierosolymam et Palestinam occupavit.

(82) Ms. H. senserat.

(83) Ms. H. suum.

(84) Ms. H. Quid me minis.

(85) Ms. Helmst. eveni.

(86) Ms. H. restat nec.

(87) Ms. Helmst manent.

(88) Undusquisque conjungenda ex utroque versu.

(89) Antequam loquatur.

(90) Generi humauo.

Tunc ego perjura (91), tunc turpis adultera A 160
 — dicor.
 120 Tuncque sacerdotem me vitiasse ferunt,
 Tu modo sed quare me dentibus asper acutis
 Infelix laceras, colloquisque uis;
 Arbitrio loqueris; nam juris pendus abhorres,
 Et deditariis de ratione loqui.
 125 Sed doceat injustam causam partemque tueri,
 Qui solis probris certat iniqua loqui.
 Sic solet ignarus, cum desunt verba, sophista
 Garrulus, ut videat voce tonare sui.
 Sic quoque, cum desunt tibi jara, recurris ad
 [ipsam,
 130 Quam bene novisti, garrulitatis opem.
 Ergo si qua uis, quod non puto, mentibus
 [haerent
 Justa, refer; vel tu, quod magis oro, sile.
 Tunc ego: Vesanum, merestrix Rannusia, mon-
 strum?
 Non licet hoc solum verba referre mibi.
 135 Tu facis, et dicas. Laceras me perfida factis.
 Improperas (92) post hæc facta nefanda mihi.
 Nunc scio de facto, quod semper culpa redundat
 In miserum, qui non unde tuerit habet.
 Lis quoties oritur aquilas ac inter olores,
 140 Culpa solet minimis semper iniqua dari.
 Sic quoties certant actæon (93) rexque ferarum,
 Pessima qui minor est jura sovere ferunt,
 Et quoties rabies sævit Germanica Tuscis,
 Oppida testantur levia fracta fidem.
 145 Tu quoque me. Sed si vim vi depellere possem,
 Vel taceas, tua vel parciors ira foret.
 Cautius ergo tuas satyras, inimica deorum.
 Inserè vel tibi quæ sunt geticenda vide.
 Nam male castigat socios, quem crimen eadem
 150 Labe premit pariter, quam removere studet.
 Sic Paris Ægidem; sic Lucius ille Cethegum;
 Sic quoque retrogradum mater aquosa (94)
 [suum.
 Non igitur studeas alios damnare, quod in te
 [est;
 Ne cadat in barbam pœna pudenda tuam.
 155 Nam satuum nimis est, aliquem damnare se-
 [ipsum
 Quod tibi ne facias, litigiosa, cave.
 Tu levis et læva, tu præcepis, tu furiosa,
 Tu ratione carens nescis habere modum.
 Se feris atque furis. Laceras mea membra (95)
 [lacessis

(91) Rectius *perjurans*.
 (92) Objicis.
 (93) Cervus in quem Actæon mutatus.
 (94) Alludit ad fabulam de cancri matre filio gressus obliquos objiciente.
 (95) Ms. Helmst, *me mene*.
 (96) Ms. H. *vereari*.
 (97) Glossa ms. Helmstadiensis substituit: *reoch*, *reoch*. Videatur ambo notare exsibilationem.
 (98) Acciper vel aquila.
 (99) Constantinopolis.

Et latus, et latum destruis omne meum.
 Tuq[ue] ea: Non unum mecum lucrabere num-
 [num,
 Qui dominam queris decorare tuam.
 Namque suo servus domino luctando repugnans,
 Calcitrat in stimulum perfidus ipse suum.
 165 Discant mortales dominos proprios venera-
 [ri. (96):
 Nam qui fraude nocet fraudibus ille perit.
 Nunquid Alexander? nunquid tu Caesar es? unde
 Tanta superbia, vel tantus iniuste furor?
 Tu quis es? Unde furis? Te scimus; et unde
 [suisti;
 170 Quæ sit origo tui; quive fuere patres.
 Te decet horrendis vexare lagonibus arva,
 Quod genus agresti postulat arte tuum.
 Et quis es? Unde venis? cro, cro (97) vesane
 [recede.
 Et gemitum perpetuum, perpetuumque late.
 175 Quidquid agas, quidquid dicas, quidquid pa-
 [tiaris,
 Non facit ut retrahas quod mea dextra
 [trahit.
 Sic ego primatum, venerandaque sceptra te-
 [nebe.
 Et pro velle meo, mel tibi felque dabo.
 Tu formica brevis, mus parvus, gnanus inanis?
 180 Quid mihi tu facias, gnane pudende? Nihil.
 Nil tua probra, minas, generalis œconomia re-
 [rum,
 Curo, sed in cathedra glorior ipsa mea.
 Nec minus unguipotens (98) volucres, leo papi-
 [liones;
 Nec Polis (99) angustum Tibur (100) avara
 [minus (1).
 185 Nec minus archivæplans (2) tremulas generosa
 [cicadas;
 Quam tua vaniloqua (3) verba minasque
 [tremam (4).
 Quid tua sanna potest. Si quis derisor, et ipso
 Derisus turbis omnibus esse solet.
 Nictimine (5) sonita deridet nocte volucres;
 190 Nunquid eam lacratur cætera turba die?
 Sic qui derident alios ridentur et ipsi.
 Nil magis in populis est generale. Nota!
 Ergo quiesce, miser! miser, ergo quiesce,
 [quiesce?
 Nam leve verba potes ferre, sed acta grave.
 195 Tunc ego: deliris stomachor Rannusia dictis,

(100) Roma.
 (1) Sensus est. Nec minus Constantinopolis Ro-
 mani curat. Sine metri damno sensus clarior red-
 deretur versus ita struendo: *Nec minus angustum*
Tibur avara Polis.
 (2) Aquila.
 (3) Ms. Helmst. *vaniloquas*.
 (4) Versus integrer rectius strueretur hoc modo:
Quam tua verba tremam vaniloquasque minas.
 (5) Noctua.

Dum mili probra tuis objicis orba metris. A
Dum mea veriloquis reoitas convicia verbis,
Nil gravius vero savior ira tenet.
Non opus est verbis, gladio qui percutit hostem:
200 Nam satis ad vulnus sufficit ensis atrox.
Improperasne mibi genus ?, usuraria ! mon-
[strum ?
Fronte capillata, sed retro rasa caput !
Simia non es. Turpior es. Turpissima rerum
Res es : nescio quid, quam nihil esse velim.
205 Sim licet agresti tenuique propagine natus.
Non vacat omnimoda nobilitate genus.
Non prae signe genus, nec clarum nomen avo-
[rum,
Sed probitas vera nobilitate viget.
In tenui calamo latitat mei saepe suave. B
210 Et modici fontis temperat unda sitim.
Nil tremis. Unde locus : Bucifal (6) saepissime
[muscis,
Et formicarum saepe lit esca lupus.
Nil adeo validum, quod non quandoque teratur.
Hoc et ab invalido saepe videre potes.
215 Vomer humo, lapis unda, pollice gemma, quid
[ultra ?
Saepe quod est solidum frangere molle solet.
Non semper Marium, nec semper saepe rotatum
Volvis Apollonium. Fortior alter erit.
Qui redimens mea probra fero pugnabit agone,
220 Et tibi forsitan atrox auferet ille caput,
Tunc ea : pacificis loquar ex ratione loquelis
Si placet et mecum pacificare velis,

Despiceret nimium, si starem semper eodem
Vel bona, vel mala, vel inter utrumque ma-
[nens (7).
225 Omne quod est crebrum, nimio sordescit in
[usu.
Omne quod est rarum, charius esse solet.
Puleglio piper est generosum vilius Indis,
Vilius herbicolor caulis aspis (8) ibi.
Carior est grisea gelidis chlamys aspera Gothis
230 Qua fera carnifileum dextera nudat ovem.
Bononia (9) claro plus milite clarus habetur
Clarus et horrendus Marte furente pedes.
Non adeo potes, ipse queri. Tibi saepe benigna,
Et, quamvis nunquam prodiga, larga sui.
235 Nunc ego sic tibi propono clementior esse,
Si libet et tecum pacificare velis.
Absit, iniqua canis, me tecum pacificare.
Sed tibi pacificet saeva Brunellus (10) iners,
Nam tibi nulla fides; nullus modus; ordine nullo.
240 Vivis, et est socius pro ratione furor.
Tunc ea : judicio non tecum stare recuso,
Ut videat lex hoc Justiniana scelus.
Si bene dicis, habes, quod abest, jus, et ratio-
[nem :
Si male, praeceptis ergo quiesce meis.
Ni melius, quam jura, scias, ignava, rotatus.
245 Staret, quem gyras orbis in orbe tuo.
Sistere judicio furiosae lege vetantur,
Ergo tibi jus, cum sis furiosa, vetat.
Tunc ea: Vade ferox. Hostis meus esse memento,
C 250 Tu quoque vade, hostis esse memento mea.

LIBELLUS TERTIUS.

Finitis binis libris ternum sociemus.
Cum mea lamentans elegiaca (11) facta refer-
[rem,
Et cum fortunae verba inimica darem.
Ecce nitens proba, quae salomonior (12) est
[Salomone,
Ante meum mater lumen amena stetit.
5 Quam facies elevat, variat quam forma vicissim,
Nunc caelum, nunc plus, nunc capit illa so- D
[lum.
Haec phrenesin dictam septena cohors comi-
[tatur,
Præbuit officium cuiilibet illa suum.
Prima (13) sovet pueras; alia (14) siologizat;
[amoenat,

- (6) Bucephalus. Hic inauatur bos.
- (7) Ms. Helmst. tenens.
- (8) Ms. H. jaepis. Recitus quod ad sensum versus
simil ratio haberetur si scripseris : *Cauibus jaspis.*
- (9) Forte Poloniæ. Glossa marginalis ms. Helmstadiensis alias Pannoniæ legere monet.
- (10) Asinus a Nigello Wirekerp Brunellus dictus.
- (11) Miserabilis ms. Helmst. Elegica.
- (12) Sapientior.
- (13) Grammat.

10 Tertia (15) colloquiis; perticat illa (16) se-
[lum;
Hæc abacum (17) monstrat; alia (18) philomenat;
[et altum
Erigit ad superes septima (19) virgo caput.
His prædicta dea sed sit comitata deabus,
Et, quasi compatiens jus patientis, ait :
15 Quæ lethæ tuus potavit pocula sensus?
Quo tua dormitat mens peregrina loco?
Certe cæcus es, et tua mens exorbitat idem (20)
Tantillum nescis, quod schola docta dedit
Heu quantum pateris. De sola mente dolesco :
20 Quod tuus hoc peregre tempore sensus abit.
Si foret hic Hypocrates (21), et tota medela Sa-
[terni,

- (14) Logica.
- (15) Rhetorica.
- (16) Geometria.
- (17) Arithmeticæ.
- (18) Musica.
- (19) Astronomia.
- (20) Recitus : *E. certe cæcus. Tua mens exorbitat*
Idem.
- (21) Hippocrates.

Morbida non vel sic mens tua sana foret. A
 Nam nequit antiquum medicina repellere mor-
 [bum,
 Quodque diu crevit durat in esse diu.
 25 Heu doleo super hoc, quod mentem perdis, et
 [omni
 Brutescis sensu, bestia factus homo.
 Quid tibi cum lacrymis? Lacrymarum copia
 [nullum
 Participem voti debilis esse facit.
 Qui gemit ingeminat sua damnæ; dolore dolo-
 [rem
 50 Ampliat, et duplici funere vivus obit.
 Quid tibi et injustæ fortunæ? multaque semper
 Passus es opprobrii vincula propter eam. B
 Vis ipsam non esse vagam? Natura repugnat.
 Quæ dedit instabilem semper et esse vagam
 35 Seminat in spinis naturæ jura retractans.
 Garrula divelli rana palude nequit.
 Qui cupit auferre naturam seminat herbam,
 Cujus in Arturi (22) tempore fructus erit.
 Te nimis aura rotat, nimiumque moveris ama-
 [ris,
 Et nimium stolidum te facit esse dolor.
 40 Non hominem redolens hominis denigrat hono-
 [rem,
 Qui nequit adversis prospera juncta pati.
 Utitur ignare dulci, non usus amaro;
 Namque per oppositum noscitur omne bo-
 [num. C
 45 Disce gravanda pati. Patientia temperat iram.
 Et diros (23) animos mentis oliva domat.
 Nonne recordaris veluti stimulante tyranno
 Moriger innocua Seneca morte perit?
 Nonne meus Severinus (24) inani jure perem-
 [ptus
 50 Carcere Papiae non patienda tulit?
 Nonne cupidineus metrosus Naso magister
 Expulsus patria pauper et exsul obit?
 Quid referam multos, quorum sine crimine vita
 Verbera fortunæ non patienda tulit?
 55 Silva capillorum numeratis cederet illis
 Quos necis immunes inclita vita dedit.
 Aspera ferre decet. Maturant aspera mentem.
 Et bene matura plenius uva sapit.
 Per nimios æstus gelidas transitur ad umbras
 60 Sicque per oppositum dulcia querit homo.
 Laurea pro poena, pro morte corona, resultat.
 Unde laborat homo, præmiat inde labor,
 Quid facis, immunde, mundique inmundus quid
 [optas?
 Immundus mundus quæ tibi munda dabit?
 65 Vivere stulte putasne per omnia sæcula? Per
 [te (25)

(22) Cum Artiurus in Britanniam redibit, id est
 nunquam.
 (23) Ms. Helmst. duros.
 (24) Boëtius.

Factus es insanus credulitate tua.
 Insani sane capitum gravitate laborat,
 Qui putat hoc mundo vivere posse diu.
 Sensus abest tuus, et tuus intellectus oberrat.
 Et tua Lethæis mens peregrinat aquis.
 70 Dic ubi sunt, quæ te docuit, Bononia, quondam?
 Haec, ego, dic, ubi sunt, quæ tibi saepè dedi;
 Te multum sovi, docui te; saepè rogavi;
 Et mea secreta saepè videre dedi.
 Tu mea vitis eras; tu palmitis umbra novelli;
 75 Tu fructus validam spem mihi saepè dabas,
 Te rastris colui, sepis ac munimine cinxi.
 Et lapides ex te, et cuncta nocenda, tuli.
 Tempus adest fructus; vitis dedit ipsa labru-
 [scas
 80 Proque rosa crevit aspera spina mihi.
 Ille cadit in spinas, quod ego in te seniino, se-
 [men;
 Et mentem spina suffocat ipsa tuam.
 Quod loquor et inoneo, quod semino suffocat
 [ipsa
 Quæ male multiplicat semen arena suum.
 85 Tu nimium tuus es, nimis et tibi creditis, inepte,
 Et solus creditis providus esse Cato.
 Philosophus nimis es, nimiumque platonior
 [ipso (26).
 Ultra philosophos mens tua saepè fluit.
 Absque labore sequi Pythagorica cornua cer-
 [væ (27)
 Virtutem (28) dextro lumine nemo potest.
 90 Ast alia furca est; facilis descensus Averni,
 Ut docet archiloqua voce poeta Mare.
 Non sine sudore probitatis scanditur arbor;
 Nec sine sudore Martia palma venit.
 95 Laudo te, sed in hoc non laudo, quod ipsa ca-
 [duca
 Aufugisse citis gressibus orbe gemis.
 Proh dolor! unde doles! proh dolor! unde
 [times? dolor! unde
 Ploras? quæ tua sunt, o miseranda cinis?
 Primitus in mundo tecum tua quanta tulisti?
 100 Nudus eras primo, et postea nudus eris.
 Tunc ego: mira refers, quid et hoc est vera
 [sophia,
 Quod dicas? Nimis est hic mihi sermo gravis.
 Quis modo tam mitis, tam dulcis tamque be-
 [nignus,
 Quem nimis haec ultra non ferat ira modum.
 105 Nunc ego cum videam paleis postponere grana,
 Cum superet molles nunc saliunca rosas;
 Cum fructus hodie ante suos paret edere flores,
 Arbor abortivis prodigiosa comis;
 Cum, quod grande nefas, tolluntur ad alta ne-
 [fandi,

(25) Italica formula jurandi. Ms. Helmst. partim.
 (26) Insignior philosophus ipso Platone.
 (27) Liuera Y.
 (28) Ms. Helmst., virtutum.

110 Et prematur vita deteriore probus ;
Dic mihi : quā mores, quā vita, quis ordo, Ne-
[roni
Urbis et urbis opes, imperiumque dedit ?
Ecce, sed id taceo, multi probitate velante
Nomen habent, quibus est nominis umbra
[pudor.
115 Tunc ea : Deciperis, nec te ignorantia juris
Excusat, nimis es, imperiose, rudis.
Quam gravis hic labor, et quam magna indu-
[stria mentis,
Noscere veraci cognitione probos.
Sæpe bonos mendax mentitur opinio pravos
120 Atque e converso promovet ipsa malos.
Omnis quā niveo volucris plumescit amictu,
Non est si simulet vera columba tamen.
Sæpe sub agnina latet hircus pelle Lycaon ;
Subque Catone pio perfidus ipse Nero.
125 Econtra, bene scis, inter latet hispida mollis
Tegmina sanguineo tincta rubore rosa.
Tamque duces claros Ithacum (29) prolemque
[Philippi (30)
Membra per obscuras littera prisca resert.
Multæ vides igitur phaleris circumdata fictis,
130 Quā se longe aliter, quam videatur, habent.
Injustos habuisse doles fastigia rerum :
Longa tibi status hic causa doloris erit.
Quam sit ad alta trahi miserum mortalibus
[omen
Nescis. Si scires hoc siluisse velis.
135 Promovel injustos fortuna volubilis, ut quos
Scandere præcipites fecit ad ima rotet.
Nam graviore ruit turris tumefacta ruina,
Et gravius pulsat alta cupressus humum.
Mens hominum quantis errorum cæca tenebris
140 Mergitur, ut reputet sola nefanda bonum.
Non felix, qui non, ubi crescat honore, sed hic
[qui
Non ubi decrescat quo neque possit habet.
Væ tibi ! vae mortale genus ! quod semper ad
alta
Niteris, ut lapsu perfidiore cadas.
145 Hic gladios, hic pocula, sævus et hostis et
[hospes
Temperat interius dira venena sui.
Aspice cui (31) toties capitolia celsa triumphos
Obtulerant famulum fata tulisse suum.
Aspice quem (32) Babylon cupidio potavit in auro.
150 Fataque quam (33) tulerit Cæsar acerba suis.
Nonne ferox Macedo protectus ab hoste tyrannus
Corda venenatus inter amica perit?
Quid Darium referam? Quid Cyrum? quidve
[Neronem?

(29) Ulysses dicitur Ithacus.
(30) Alexandrum M.
(31) Julio Cæsari.
(32) Crassum.
(33) Ms. Helmst. quæ.
(34) Ms. II. hostili.

Nam tenui semper omne pendet honor.
155 Ecce modernorum priscis exempla relictis.
Paupertate nihil tutius esse potest.
Unicus ille leo, fidei vigor, unicus imo
Murus, et hostis (34) erat, unicus ille timor.
Dux serus et nostræ Cunradus (35) causa salutis,
160 Cur quia magnus erat proditione perit (36),
Qui modo regnantes et fortis fregerat arcis,
Cui genus et census robora multa dabant ?
Nuper idem (37) misero sub paupertatis amictu
Caput et inclusus Anglicus (38) acta luit.
165 O cæcum mortale genus ! quid tutius ergo
Paupertate ? Fere nil. Nihil absque fece.
Vade per Hispanos, et nigros vade per Indos.
Vade per insidas. Vade per omne nemus.
Vade per hostiles cuneos, turmasque latronum:
170 Dummodo sis verus tutus egenus eris.
Quid faciet vacuus coram latrone viator ?
Lætus et intrepidus fundet ad astra melos.
Quid rutili torques ? quid prosunt ergo tiarae ?
Quid sceptrum ? quid honos ? quid loculusve
[satur ?
175 Quidve magistratus ? et quid pretiosa supellex ?
Paupertate nihil tutius esse potest.
Tunc ego : Scire velim, si non nimis esset onu-
[sum :
Mundus an hic vitæ deterioris erit ?
An proprium, quod amo, scelus exuet ? an ma-
[gis isto,
C 180 Quod jacet, infelix stabit in esse suo.
Dic tamén, unde supra memini, bene cum re-
[tulisti :
Inniundus mundus quæ tibi munda dabit.
Tunc ea : Vix umbram gerit hæc. Præludia re-
[rum
Solvere propositum luciditate queunt
185 Nunquid ad argentum puro venimus ab auro,
Alter ab argento cursus ad æra fuit.
Tertius in ferrum fit cursus ab ære. Quid est
[nunc ?
Decidit in cursu deteriori lutum.
Deficiente luto quid erit ? Veniemus ad ipsum
190 Stercus, et in tali feteat oannis homo,
Ecce vides, quantis putrescit sordibus iste
Mundus, et hoc ipso nomen habere nequit.
Omnia degenerant. Pejoribus omnia currunt
Cursibus, et fracto remige navis abit.
195 Mundus amat, spernit, tenuat, sectatur, ab-
[horret ;
Pessima, justiam, jura ; nefanda, bonum.
Mundus alit fraudes, refovet scelus, arcit
[honestia,
Recta fugit, violat foedera, foeda cupit.

(35) Marchio de Monteferrato qui pugnaverat
contra Saracenos.
(36) Richardus jussit eam occidi. v. Glossa ms.
codicis Helmst.
(37) Ms. H. 22.
(38) Richardus rex Angliæ captus a. 1192.

- Ipsa caput mundi venalis curia papæ
 200 Prostat, et infirmat cætera membra caput.
 Sacrum cerne nefas, utrumque pudentius ævo,
 Venditur in turpi conditione foro.
 Chrisma sacrum, sacer ordo, altaria sacra, sa-
 [erata
 Dona, quid hæc ultra? Venditur ipse Deus.
 205 Os sacra, quæ sacras maculant commercia sedes!
 O sacra quæ faciunt cœlica templa forum!
 Tale tuus mundus, si mundus jure vocatur:
 Tale frequentatum sndat (39) habere forum.
 Ecce sed ista pudet circumvaga turba schola-
 [rum
 210 Sectantur propria venditione forum.
 Citra legis iter prob tam pretiosa propago
 Venit servili conditione dolor.
 Libertas vitiata fugit, nec quamque vocari
 Ingenium talem de ratione decet.
 215 Ecce nefas sese stimulante cupidine nupta
 Vendit, et innuptæ contigit illud idem.
 Si foret ut quandam Lucretia casta, crumenæ
 Cum sibi porrigitur, cedet amara tibi
 Penelope viduæ nunc mercenaria vitæ
 220 Ad nummi sonitus audiet illa preces.
 Venditur, o dolor! omnificis sententia nummis,
 Judicunque pium copia frangit opum.
 Deviat a vero corruptus munere judex,
 Falsiloquumque facit jus pia gaza pium.
 225 Luxus edax, livorque inacer, malus ardor ba-
 [bendi:

- A Vastat opes, mordet optima, corda cremat.
 Pestis adulatrix, pro dicto risula vultu,
 Cuncta potest, satrapis deliciosa comes,
 Ecce suo Pylades, scelus! insidiatur Oresti.
 230 Nuptaque sub proprium sanat (40) iniqua vi-
 [rom
 Clericus edocet (41), miles rudis, et leve vul-
 [gus;
 Negilit, horret, alit; jura, modesta, malum.
 Migrat in exsilium virtus, vitiumque trium-
 [phat;
 Regnat, et in populis' grande tribunal habet.
 235 Nescio quo caeco linita papavere dormit,
 Mensque Creatorem nescit iniqua suum.
 En iterum toto lingua crucifigitur orbe.
 B En iterum patitur dira flagella Deus.
 Vespasiana manus iterum consurgit, et omne
 240 Diruit oceanum, qui scelerata patrat.
 Factorero factura suum stimulante tyranno
 Delicti factis despicit orba suis.
 Inde famæ venit, inde gravis discordia regnus,
 Inde Chananaëis præda cibusque sumus.
 245 Inde premit gladius carnalis spiritualem,
 Et vice conversa spiritualis eum.
 Hinc subitos Atropos prædatrix occupat artus,
 Nec sinit, ut doleat poeniteatque miser.
 Jure vides igitur, quod recta ligatio necit
 250 Immundus mundus hæc duo verba simul.

LIBER QUARTUS.

- Utiliter quartum debes hic discere librum.
 Hactenus unde dolor, et quæ fomenta doloris,
 Vidimus, inventa perfiditate mali.
 Nunc opus est, morbus lenis ut medicina re-
 [frenet,
 Atque hostem faciat hostis abesse suum.
 5 Primitus insanas lacrymarum pelle procellas,
 Quarum conjugio perditur omne bonum.
 Nam dolor attenuat vires ubi planctus abundat,
 Tristitiamque mali decaplatisse sui.
 Si mala dat planctus, malus est hic ergo ne-
 [cesso:
 10 Si malus, ergo nocet; si nocet, ergo fuge.
 Contra mœrorem cape gaudia; velle refrena;
 Atque mali sineri semper adesse puta.
 Grata superveniet quæ non sperabit hora,
 Quæ compensabit sellæ prisca favis.
 15 Una serena dies multorum nubila pensat,
 Et luteum tergit, quod facit unda soluin.
 Fortunam dimitte vagam, permitte vagari,
 Quæ nunquam stabili ludere fronte potest.

(39) Ms. Helmst. studet.
 (40) Legendum *sannat* et anterior *sub conjungendum*. Rectius forte versus sic strueretur: *Subsanat proprium nuptaque iniqua virum.*

(41) Legendum *inductus*.

- Contra fortunam sis constans, sis patiens, sis
 20 Ferreus, adversis te neque frangat hiems.
 Fortuna ridente gemas, plorante joceris;
 Ipsa sit auspicium tempus in omne tuum.
 Cuncta rotat fortuna rota, qua cuncta rotantur,
 Sic tenui magnus orbis in orbe perit.
 25 Firmus in adversis, piger ad mala, tardus ad
 [iram,
 Promptus ad obsequium, tristis ad omne nefas.
 Sis tibi discipulus, atque magister, et intus.
 Sis tuus, extra sed lotus alias eris.
 Virtutem pete, sed vitium fuge; quod sit hone-
 [stum
 30 Quære quod utile, quod turpe fugando fuga.
 Amplexanda tibi cleri thesaurus honestas,
 Et ratio populis heu modo rara comes.
 Nec viscosa manus, oleoque nec uncæ sit, imo
 Inter utrumque tenens, respual omne nimis
 35 Inter Democrium (42) tristemque Democena
 [(43) curre.
 Inde statum libert virga modesta tuum.

(42) Qui semper ridebat.
 (43) Glossa ms. cod. Helmst. ad hanc, vocem: *Democenas* fuit quidam philosophus, qui semper levit.

- Stillet in ore favus, sed mente resultet oliva. A
 Et non sit totus sensus in ore tuus.
 Respic multivagos, stabiles sectare, caduca
 Pensa, peccantes argue, siste leves.
 40 Dicta minus sint, facta magis ; sis parcus in [hymnis (44),
 Parcus in opprobriis, largus ad omne decus,
 Factaque si desint, non desint verba benigna ;
 Nam multos charos mellea lingua parit.
 43 Majores sectare, patres venerare, minores
 Instrue, vel juvenes punge, vel ungi senes.
 Elriciatis onus fuge, sperne cupidinis arcum ;
 Exsulat hinc virtus hæc ubi jura tenent.
 Sibila nec vulgi, nec dona retrograda, cures.
 50 Extra virtutem sit tua cura nihil.
 Si petra sit glacies, quid ad hoc ? magis utilis B
 fesset
 Paganus tibi, quam claviger uncus homo (45).
 Aurum plumbescit. Quid ad hoc ? Et nectar
 [accescit :
 Quodque monarcha negat saepe tetrarcha
 [facit.
 55 Ergo Dei porro confidas in bonitate,
 Et tua virtutum jure secundet ea.
 Natura contentus eris ; mala scandala vita ;
 Et tua consilium quælibet acta probent.
 Ad tempus lusor (46) nequam delusor amicus
 60 Semper sit mihius in corpore, mente magis.
 Sacrioloquos rimare libros, mansuesce rogatus,
 Legibus insula, nil nisi justa refer.
 Paucis dedecus, omnibus obsequium, caveas ne
 Frouz rugosa neget, quod manus ipsa facit.
 Qui decus oblatum rugosa fronte venenat,
 65 Plus mihi diabolo dispiet ille dator.
 Dona serenus homo, charumque serenatamicum,
 Atque datum facie duplicat ipse suum.
 Nil nisi quod dederis promittas, namque tru- C
 [tanam
 70 Esse facit linguam saepe chiragra manus.
 Mallem te podagrum quam taliter esse chir-
 grum.
 Invalidis pedibus auxiliantur equi.
 Quod donaré velis dones sine spe redendi :
 Ne quod aperta dedit detrahatur unca manus ;
 75 Nam dator ablator cancrum gradiendo figurat, D
 Quem cancrum facit dedecus esse suum.
 Nec circa famulos te pessima consiliatrix
 Concitet iratis vocibus ira gravis.
 Major enim virtus clementer habere clientes,
 80 Quam quos majores efficit ipse gradus.
 Nec sis linguosus, nec in omni famine mutus,
 Sed sola studias utilitate loqui.
 In te cognoscas alios : magis utile nil est,
 Et magis urbanus nullus in orbe potest.
 85 Ne sit amica tibi prægnans extensio ventris,
- (44) Laudibus.
 (45) Curvus semper attrahens ad se ut uncus.
 (46) Lætus, jucundus.
 (47) De Friderico I Barbarossa dictum intelligit

- Nam nimis est miserum corpus habere cibi.
 Nulla minor virtus, socium quam vincere mensa,
 Et sacro ventris reequipare peram.
 Hypocritæ vitium, Simonis contagia, quæ nunc
 90 Clericus omnis amat, sint inimica tibi.
 Accusare cæve, quæ non accusat abusus :
 Ne male procedens tu patiaris idem.
 Prospera non semper, nec quæras semper
 anicena :
 Non semper dulcis lingitur ore favus.
 95 Non omni pratun festinant tempore flores,
 Nec semper viridis purpurat herba solum.
 Uttere discretis, quibus inclita vita sit, unde
 Non nisi discretum sumere nemo potest.
 Namque bonus bona, sed de pravis prava trahuntur.
 100 Dulcia de dulci palmitæ vina fluunt.
 Non rosa dat spinas, quamvis sit filia spinæ.
 Nec violæ pungunt, nec paradisus obest.
 Plus tibi sit charum mundum, quam mundus ;
 [amicus,
 Quam socius, quam sit sanguinis ipse gradus.
 105 Ne nimium stolidæ tu credas credulitate ;
 Nam plus quam Scarioth tradidit illa viros.
 Non magis Iconium Fredericum (47) tradidit
 [olim,
 Quam nunc credulitas suspicioса suos.
 Plurima sustineas, jungas medicamina morbis,
 110 Ut multum morbum multa medela fuget.
 Ut varias optant diversa negotia leges,
 Sic varias physicæ invaletudo tremens.
 Haesuccos, haæ semen amant, haæ cortice gaudent,
 His coma, radices his, medicina favent.
 115 Phreneticos malvæ, colicos absinthia curant,
 Empiticus anetum, lac quoque spasmus amat.
 Sic non officium celebrat quinarius unum
 Sensus, sed propria quilibet arte viget.
 Ille colores, ille sonos, sapit ille sapores ;
 120 Alter odoratus, alter amena sapit.
 Tu quoque, quem nimio vitium deformie fatigat
 Pondere, virtutum pocula plura bibas.
 Sit tibi chara tui Victoria plus aliena,
 Et te plus aliis vincere marie stude.
 125 Credè mihi magis est virtute domare se ipsum,
 Quam vice Samsonis sternere mille viros.
 Quamlibet officiis, nec quæras quis sit, honora;
 Nam multos claros (48) lætus amicat honor.
 Gressibus assiduis quisquis bene quærit hono- C
 [rem,
 130 Reciprocis gradibus hunc quoque quærit ho-
 [nor.
 Blandus adulator, et proditor impius, æquo
 Semper, dum vivis, sint in amore tibi.
 Nam naturali blanditor jure tenetur
 Risibus et phaleris proditor esse suis.
 Christianus Daumius in epistol. philog. critic. p.
 164.
 (48) Helmst. Caros.

- 135 Fistula dulce canit, si non mihi, crede Catoni, A
 Dum lyra dulcisono carmine prodit aves.
 Nec nimis astutis vulpescat lingua querelis;
 Nam dubiam pariunt vulpida verba fidem.
 Neve tuum jactes alienum deprecor hymnum;
 140 Ne volucrum synodo nuda cæchinnet avis.
 Nunquam cervicem sine cauda pingere tentes;
 Nam sine fine suo primitiare nocet.
 Mutus ad opprobrium, surdusque ad murmura,
 [cæcus
 ' Ad vanum, stolidæ claudus ad artis iter.
 145 Hymnificet de te tua non, sed vox aliena;
 Nam bene festivos sterco rat illa viros.
 Sit tibi plus inimica novorea superbia morum,
 Quam quæ Christicolas gens Soladina necat.
 Sitque magis solito (49) tibi gustus amoris B
 [amarus :
 150 Nam scio quod scio quod tu fere (50) stultus
 [amas.
 Quid tibi cum ganea? quid cum meretricis
 [alumno?
 Credis tu paridi? stultus es atque pater.
 Spurius ille puer nullum suadebit honestum.
 Natus adulterio semper adulter erit.
 155 Quos eremitat amor potius deremitat et ipse,
 Fac, amet Hyppolitus, mente Priapus erit.
 Est fugiendus ob ista ille jejunus ab omni,
 Qui nimis orbiculat seque crumenat, amor,
 Proscribas igitur gladiis et fustibus ipsum,
 160 Et fugiendo fuga, quæ fuga sola fugat.
 Nec te pigritiae consors dilatio tardet:
 Ad bona nam cupiens omnia tarda putat.
 Nam mora denigrat donum, meritumque mi-
 [norat,
 Sed cita grandificat munera parva manus.
 165 Ne credas solos magnates esse timendos:
 Est filius socius, est et amicus amans.
 Major honor l'yladem charunque timere so-
 [dalem,
 Quam Syriæ regem cæsareosque duces.
 Invidiam fugias morsusque sororis iniquæ,
 170 Quæ rapido clarum dente caninat opus.
 Nec te prætereat humanæ sortis origo:
 Terrea testa, luti gleba, miserque cinis.
 Heu caro nostra dolor, plus flore caduca cadueo, D
 Qui parvo spatio fit puer atque senex.
 175 Quam frigilem textrix contexit aranea telam,
 Tam fragili tegitur tegmine vita brevis.
 Quamlibet in propriis gradibus probitatishonora:
 Optimitas tibi sit plus bonitate placens.
 Simplicitate fruens hic Scotica fercula (51) mi-
 [scet,
 180 Qui plus atque minus æquat honore pari.
 Fermentat claros numerosa pecunia mores,
 Quæ tibi si fuerit hospes et hostis ego.

(49) M. Helmst. salice.

(50) Ms. H. vere.

(51) Scotti consuevere fercula miscere omnia in

- Moribus exultus, sincerus mente, mo.lestus
 Actibus, exemplum voce, rigore gravis,
 185 Dura, modesta, probis; patiens, maturus, abun-
 [dans :
 Perfer, ama, tribuas: mente, vigore, manu.
 Contra ventosas rabies et fulminis ictus,
 Plus queru solidâ leuis arundo potest.
 Prevalet in cunctis discreta molestia rebus.
 190 Qua sine virtutum grande peribit opus
 Nam pravis dare nil aliud quam prava favore,
 Unde probis tantum debet adesse manus.
 Sint licet obscuri ne spernas corporis artus,
 In quibus ingenius plus brevitate potest.
 195 Lampadibus templum ditans, dulcore palatum,
 Est brevis et fructu duplice servit apis.
 Est brevis accipiter, volucrum tamen obruit
 [agmen :
 Et fugat elatum vipera parva bovem.
 Sit tibi perpetuum spolians derisio dentes
 200 Hostis, et insidiæ sit dolus illud idem.
 Discretus sis et sapiens, urbanus honorus,
 Providus, intentus, strenuus, esto vigil.
 Scripta legens veterum rigidum sectare Cato.
 [nem,
 Morigerum Senecam, pacificumque Probum,
 205 Dulichium, Arastum, Ciceronem, Nestora, Ti-
 [tun;
 Pectore, consilio, more, loquendo, manu.
 Indue virtutum trabeam, mente inque tyrau-
 [nim (52)
 Exue, quære bonum despiciasque malum.
 Non Hypocras, non ipse suis Podalirius herbis
 210 Non licet ingenium fundat Apollo suum.
 Omnia verbosis memorant medicamina linguis,
 Quæ si tentarem singula, tempus abit
 Et mihi secancos ubi nostra palatia inuros,
 Sic stat propositum mentis adire libet.
 215 Ergo dicta tuis jungas medicamina morbis,
 Et quæcumque vides proficienda tibi.
 Litibus hostis, fraudibus hostis, criminis hostis;
 Et quæ depravant omnibus hostis eris.
 Juris amicus, honoris amicus, amicus honesti,
 220 Et quæ justificant rebus amicus eris.
 Hæc præcepta libens vigili trahe morbidus aure,
 Quæ permista simul combibe, sanus eris.
 Et licet hæc bona sint, multa potiora relinquo,
 Quæ non sunt humeris officiosa tuis.
 225 Hæc tibi sufficient. Non omnia possumus omnes.
 Tu quod habere vales suscipe, velle sive.
 Argento fruitur, rutilans cui deficit aurum :
 Et violas carpit, qui nequit ungue rosam.
 Tunc iter arripiens, ait: Ilæ, Henrice, reconde,
 230 Et finem verbis hunc dedit illa: Vale,
 O meus alter ego probitatis alumnus et hospes,
 Longepres Henricum suscipe mente tuum.

unam oHam.

(52) Ms. H. Trygannam. Glossa addit: Joculato-
 rem.

- Nulla remota via solidum partitur amorem,
Et quem partitur integritate caret.
235 Nec mons, nec planum, nec pars speciosa ma-
[rina,
Disjungunt hos, quos copulat unus amor.
Longepres unde locus quod amor dimittat amo-
[rem?
Talis ab opposito dicitur esse locus.
Ergo, ut vivat amor, concordia donat, et unum.
240 Velle, duos unum inentibus esse facit.
Tuque nec immerito, cui nomen floris adhæret,
Florentine, statum mente resuine tuum.
Parco tibi quia parco tuis, flos inclyte, culpis

- A Ni tua vivifaces (53) tisibus acta tuis.
245 Suscipe millenis citharam, quam dirigo, nervis
Orpheus ignota carminis arte rudis.
Inclyte, cui vivo, si vivo, provide præsul
Florentine, statum scito benigne meum.
Sum passus gravia, graviora, gravissima,
[quarto
250 Passio, si velit ars, possit inesse gradu.
Ergo vale præsul. Sum vester. Spiritus iste
Post mortem vestor, credite, vester erit.
Vivus et extinctus te semper amabo. Sed esset
Viventis melior, quam morientis amor (54).

Explicit liber Henrici Florentini.

In msto Helmstadiensi adduntur sequentes hexametri versus :

Assignant causam quidam sic efficientem.
Hoc opus exigit metrosus philosophus dux
Ex te nomen habet qui Sangelsinus habetur
Creditur et nomen Henricus quod sibi detur
Henricus veram docuit qui philosophiam
Prescriptos libros dictavit quatuor istos
Pauperis in speciem qui deridetur ubique
Ostendens plures homines nimis impatientes
Quando res perdunt vel corpus debile tremunt
Qui cum fortuna promunt turpissima verba

B Et mallent flentes se genuisse parentes
Qui posci conversi poscunt ubicunque doceri
In rectamque viam duci per philosophiam
Quæ dat in his libris documenta peropina
[cuncis
Quæ cuncto populo prosunt veterique novello
Ergo discendi bene sunt isti tibi libri
Versus prædictos dictaverat Hugo sacerdos
Qui propriis librum manibus conscriperat
listum.

(53) Ms. Helmst. *Damnifices.*

(54) Quatuor versus postremi superant numerum

mille versuum, quo auctor paulo ante Elegiam suam
scriptam esse docuit.

ANNO DOMINI MCXCI

LABORANS S. R. E. CARDINALIS

NOTITIA

(OUDIN, *Script. eccles.*, II, 1580)

Laborans S. R. E. presbyter cardinalis, dictus *Labòrans* proprio nomine, qui primum quidem fuit diaconus cardinalis S. Mariæ in Porticu, tum postea presbyter cardinalis tituli S. Mariæ trans Tiberim, philosophus et theologus egregius, edidit, ut Baronii cardinalis verbo utar, anno Domini 1182 elaboratissimam *Collectionem canonum*. Item exstal ejusdem opus *De justitia et justo, ad Majonem magnum Siciliæ admiratum*; liber *De vera libertate, ad Hugonem Panormitanum archiepiscopum; epistola ad Hugonem contra Sabellianos rursum reviviscentes*; altera *ad Vivianum cardinalem S. Stephani in Cælio monte, de appellationibus*, quæ non integra, sed recisa legitur. Continet has omnes Laborantis lucubrationes codex membraneus basilica S. Petri in Urbe, ut habet Baronius tomo XII Annalium.